

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 25. května 2021 v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Ivo Poštoľky a přísedících Lenky Kindlové a Danuše Fialové

takto:

obžalovaný

J ■■■ K ■■■,

narozen ■■■■ ve Slaném, okres Kladno, trvale bytem ■■■■, ■■■■, okres Kladno,

je vinen, že

v přesně nezjištěné době, nejméně od září do října roku 2019, v místě jeho bydliště na adrese ■■■■, ■■■■, okres Kladno, opakovaně vykonal soulož s nezletilou V ■■■■ A ■■■■ Z ■■■■, narozenou ■■■■, a to při víkendových návštěvách, přestože věděl, že ji dosud nebylo 15 let,

tedy

vykonal soulož s dítětem mladším patnácti let,

čímž spáchal

zločin pohlavního zneužití podle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **12 (dvanácti) měsíců.**

Podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku se mu výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **15 (patnácti) měsíců.**

Odůvodnění:

1. Soud vzal po provedeném hlavním líčení za prokázaný výše uvedený skutkový děj.

2. Obžalovaný u hlavního líčení nevypovídal, v přípravném řízení k věci uvedl, že se s poškozenou seznámil v srpnu 2019 na inzerát, který si sám podal, přičemž věděl, že je jí teprve čtrnáct let. Tato k němu začala jezdit, dokonce u něho přespávala, přijela v pátek a v neděli zase odjela. Spali spolu sice ve stejném pokoji, on si ale dal matraci jinam. Pohlavní styk s ní neměl až do jejích patnácti let. Pokud se jedná o facebookovou komunikaci o sexu s poškozenou, pouze takto fantazírovali.
3. Nezletilá V. A. Z. u hlavního líčení s ohledem na svůj aktuální vztah s obžalovaným využila svého práva nevypovídat, v přípravném řízení uvedla, že se seznámila s obžalovaným přes inzerát, on ale od počátku věděl, kolik jí je let. Seznámili se v srpnu 2019, od září 2019 spolu začali chodit, ona u něj přespávala o víkendech. Na otázku, zda a kdy mezi nimi došlo k nějakým intimnostem, odmítla odpovědět, neboť s obžalovaným v současnosti bydlí a žije.
4. Svědkyně E. K., babička obžalovaného, u hlavního líčení uvedla, že poškozená za obžalovaným do místa jeho bydliště skutečně jezdila o víkendech, spali sice v jednom pokoji, ale každý z nich na jiném místě. Poškozený věděl, že jí ještě není patnáct let, dle jejího názoru by si proto k ní nic nedovolil. Kdyby snad k něčemu došlo, tak by to svědkyni určité řekli. Poškozená u nich nyní delší dobu již bydlí a chodí do základní školy v Tuchlovicích, její matka souhlasila s tím, aby u nich bydlela, jednou za ní byla na návštěvě. Nikdy předtím se nestalo, že by si obžalovaný nějakou dívku domů takto vodil.
5. Svědkyně D. M. u hlavního líčení uvedla, že pracuje v neziskové organizaci, která spolupracuje s orgánem sociálně-právní ochrany dětí. Do rodiny poškozené začala docházet v březnu 2019 na základě žádosti orgánu sociální péče a ochrany dětí. V listopadu 2019 měla být nezletilá dle matky znásilněna nějakým mužem, s kterým se seznámila přes internet. Když za ní kvůli tomu svědkyně byla, tak jí o tom nezletilá vyprávěla, také jí řekla, že gynekolog potvrdil, že už není panna. Potom se jí svěřila s tím, že se svým přítelem souložili ještě před předmětnou událostí s cizím mužem. Matka poškozené věděla o tom, že poškozená u obžalovaného přespává. O svém příteli (tedy obžalovaném) jí nezletilá sdělila, že je do něho zamilovaná, těšila se, až k němu zase pojedou. Když jí poškozená vyprávěla o tom, že už měla pohlavní styk, rozhodně se nestyděla, měla spíš spokojený výraz. Svědkyni ji také známo, že si poškozená psala s cizími muži, a to například z Indie, brala to tak, že je to jen na dálku a že si tak zlepšuje angličtinu, přítel si s ní moc nepovídá, proto si chtěla popovídat toto formou také s někým jiným.
6. Svědkyně V. P., pracovnice orgánu sociálně-právní ochrany dětí Městského úřadu Říčany, u hlavního líčení uvedla, že toto oddělení spolupracovalo s rodinou poškozené v souvislosti s oznámením školy, že je podezření, že v rodině dochází k násilí, což se však nepotvrdilo. Pokud jde o situaci, kdy měla mít poškozená pohlavní styk již před svým patnáctým. rokem, dozvěděli se to tak, že je kontaktovala matka poškozené s tím, že mezi ní a jejím otcem došlo k velkému konfliktu kvůli tomu, že odjela s nějakým mužem ve vozidle Mercedes a měla s ním pohlavní styk. Svědkyni se poškozená potom zmínila o tom, že měla pohlavní styk už předtím se svým přítelem (tedy obžalovaným). K tomuto sdělila, že se setkávají v Praze, ona za ním jezdí do místa jeho bydliště, mají se rádi a jsou prostě zamilovaní. Bylo na ní vidět, že je z toho nadšená. Pokud svědkyně tyto věci řešila s poškozenou, ta se chovala jinak, když rozhovoru byla přítomna její matka, kdy většinou jenom potvrzovala to, co již matka řekla, horlivě přikyvovala a potvrzovala její tvrzení. K dotazu obhájce, zda byla nezletilá schopná rozlišit pojmy jako soulož, pohlavní styk, intimní vztah, svědkyně uvedla, že velká část rozhovoru byla hlavně o tom, co se stalo s tím neznámým mužem v autě, když se jí ptali, zda měla pohlavní styk, tak uvedla, že to bylo ono. V souvislosti s touto událostí se jí potom dotázali i na to, jestli už měla předtím s někým pohlavní styk, a ona potvrdila, že ho již měla právě se svým přítelem.
7. Součástí spisu je CD nosič se záznamem elektronické komunikace mezi obžalovaným a poškozenou, ze které je patrné, že si spolu pravidelně píší nejen běžné věci o svém vztahu, ale

také o sexu, například se jedná o domluvu o tom, zda bude sex s kondomem nebo bez něj, přičemž tato komunikace je z období měsíců října 2019 a listopadu 2019. Podrobněji bude obsah a styl této komunikace popsán v následující části rozsudku věnované hodnocení provedených důkazů.

8. Z lékařské zprávy vypracované gynekologem dne 20.11.2019 bylo zjištěno, že vyšetření poškozené proběhlo v souvislosti s jejím údajným pohlavním stykem dne 13.11.2019 (tedy s cizím mužem v automobilu), na těle poškozené nebyla shledána poranění, hymen byl popsán jako volně přístupný.
9. Pokud jde o hodnocení důkazů procesními stranami, obžaloba považovala vinu obžalovaného za prokázanou s ohledem na údaje svědkyň P. [REDAKCE] a M. [REDAKCE], které s poškozenou probíraly její sexuální život v návaznosti na oznámení matky, že nezletilá měla pohlavní styk s nějakým neznámým mužem, přičemž poškozená jim uvedla, že již před touto událostí měla souložit právě s obžalovaným. O pohlavních aktivitách mezi poškozenou a obžalovaným navíc svědčí jejich vzájemná komunikace zjevně probírající podrobně jejich sexuální kontakty. Naopak obhajoba zpochybňovala takovéto hodnocení důkazů v neprospěch obžalovaného s tím, že on sám popřel, že by měl s obžalovanou pohlavní styk ještě předtím, než dovršila věku patnácti let, a ve věci nebyl proveden žádný přímý důkaz o tom, že se žalovaný skutek stal, respektive, že by ho obžalovaný spáchal. K obsahu facebookové komunikaci se obžalovaný v přípravném řízení dostatečně vyjádřil s tím, že šlo pouze o určité fantazie, nikoliv o reálné zážitky, navíc je zřejmé, že šlo o ojedinělé případy, kdy mezi zúčastněnými probíhal takovýto druh komunikace. Dále obhájce poukázal na to, že nedostatek důkazů o vině obžalovaného vyhodnotil již v přípravném řízení policejní orgán, který věc šetřil v roce 2019 a odložil ji pro nedostatek jakýchkoli důkazů o tom, že by se ten skutek měl stát a že by ho měl spáchat právě obžalovaný, tento důkazní stav se dle obhajoby navíc i po provedení hlavním líčení nezměnil. Z provedených nepřímých důkazů nelze rozhodně dovést ucelený řetězec, který by potvrzoval, že se žalovaný skutek měl stát a že ho měl spáchat právě obžalovaný. Ve věci navíc nebyla vyslechnuta matka poškozené, která v přípravném řízení potvrzovala to, co obžalovaný uvádí již od počátku trestního řízení. Pokud jde o výpovědi svědkyň slyšených u hlavního líčení, tyto se pouze krátce vyjádřily k obsahu rozhovoru s poškozenou, který byl ale primárně veden za jiným účelem, než za účelem zkoumání vztahu poškozené k obžalovanému. Řešila se tehdy úplně jiná věc a vztah s obžalovaným byl proto poškozenou nastíněn pouze okrajově, z těchto rozhovorů rozhodně nevyplývá, že se skutek, jak je tento popsán v obžalobě, skutečně stal. Za takového stavu provedení dokazování proto navrhl obhájce zproštění obžaloby ve smyslu zásady in dubio pro reo.
10. Soud se po provedení dokazování přiklonil k závěrům obžaloby a dospěl tedy také k tomu, že vina obžalovaného byla v tomto případě jednoznačně prokázána, přestože obžalovaný popřel, že by měl s poškozenou v uvedeném období jakýkoliv pohlavní styk, a přestože poškozená před soudem nevypovídala a v přípravném řízení na přímý dotaz, zda a kdy mezi ní a obžalovaným skutečně došlo k nějakým intimnostem, odmítla odpovědět, neboť s obžalovaným bydlí a žije, tudíž ve své výpovědi žádné sexuální zážitky s obžalovaným také nepopsala. Ačkoliv tedy ani jedna z osob, mezi kterými se měla odehrát sexuální aktivita popsána v obžalobě, tedy nepotvrdila, že by k pohlavnímu styku došlo, soud dospěl k závěru o vině obžalovaného na základě dalších poznatků, které v rámci dokazování získal. Z výpovědi obžalovaného a poškozené vyplynulo, že v předmětném období poškozená skutečně tohoto navštěvovala o víkendech v jeho bydlišti, kde také přespávala (dokonce ve stejné místnosti jako obžalovaný), což také potvrdila babička obžalovaného, a je tedy zřejmé, že příležitost k případnému pohlavnímu styku v tomto období právě během těchto setkání měli. Toto trestní řízení nebylo vedeno z podnětu poškozené či jejích zákonných zástupců, ani na základě oznámení lékaře (gynekologa), který provedl vyšetření poškozené, důvodem k jeho zahájení byly skutečnosti zjištěné v souvislosti s jinou událostí, která se také poškozené týkala, tedy pohlavním stykem

s neznámým mužem, ke kterému mělo dojít v listopadu 2019, tedy v období, kdy již měla navázaný vztah s obžalovaným. Jak vyplynulo z výpovědi svědkyň V. P. a D. M., poškozená se jim svěřila s tím, že v tomto případě nešlo o její první pohlavní styk, v té době již nebyla panna, neboť měla dříve pohlavní styk právě s obžalovaným. Byť to následně poškozená při svém výslechu před policejním orgánem znovu nepotvrdila, je soud toho názoru, že o takovéto životní zkušenosti by neuváděla uvedeným svědkyním nepravdivé informace, které by jejího přítele dokonce ohrozily trestním stíháním, obzvláště pokud jí bylo dobře známo, že pohlavní styk s osobou mladší patnácti roků je trestným činem. Jednalo se sice o pohovor zaměřený původně na jinou událost, avšak dle soudu i takovéto zprostředkované svědectví lze jako důkaz v trestní věci použít. Obě jmenované svědkyně obžalovaného ani neznaly, tudíž v jejich případě lze naprosto vyloučit případnou zaujatost vůči němu. Rozhodně zároveň nelze pominout komunikaci mezi obžalovaným a poškozenou, na kterou právem pokazuje obžaloba. V některých případech si totiž bez okolků píše o sexuální tematice, kdy oba používají značně „peprný“ a vulgární slovník, pro zachování autenticity soud proto následně uvádí doslovné znění části komunikace. Například dne 3.10.2019 píše poškozená obžalovanému „já chci šukat s kondomem“, dne 7.10. 2019 „s tebou mě baví vše, šukání“, dne 10.10.2019 „já chci souložit, mám ráda bolest, když přitlačíš, znásilníš mě“, dne 12.10.2019 „nechci do kina, chci souložit“, dne 14.10. 2019 „jsi sexy, přitažlivý, hodný a můj souložník“. Obžalovaný například uvádí dne 7.10. 2019 „asi bych do tebe zaparkoval“, dne 10.10. 2019 „aha, vyšukám ty myšlenky na Arabý, zítra tě tak ošukám, že nebudeš vědět, jak se jmenuješ“, dne 12.10. 2019 „dobře, bude šukání“, 13.10. 2019 „vem si na sebe sexy prádélko, chci šukat“, dne 14.10. 2019 „v pátek si připrav jeskyňku, když půjdu spát ve 20:00 každý den, tak bude divoká soulož i ve vaně, budeme souložit půlku noci, v pátek tě vyšukám do bezvědomí, když vybraješ, bude soulož celou noc“, dne 18.10. 2019 „už se těším, až tě vylížu, pamatuješ, jak si měla orgasmus a řekla miluju tě?“ (poškozená odpovídá, že jo), dne 24.10. 2019 „připrav se, budeme šukat celou noc“, dne 26.10. 2019 „dáme sex v koupelně“. Dne 10.11.2019 „mám něco pro tebe, lubrikační gel“, dne 13.11. 2019 „jak moc chceš souložit? S kondomem?“ Takovýto obsah facebookové komunikace rozhodně neodpovídá tomu, že by se v jejich případě jednalo pouze o ryze platonický vztah, který by se omezil nanejvýš na nevinné držení se za ruce a recitaci děl básníků období romantismu, naopak ze stylu této komunikace lze dovodit, že oba popisují bez uzardění reálné společné sexuální zážitky, kdy například poškozená upřednostňuje soulož s obžalovaným před kulturou v podobě návštěvy filmového představení. Tvzení obžalovaného, že šlo pouze o jejich fantazie a představy, tedy nelze rozhodně přijmout. Svědkyně E. K. sice uvedla, že by si jistě všimla toho, pokud by obžalovaný s poškozenou prováděly nějaké sexuální aktivity, dokonce se domnívá, že by se jí obžalovaný či poškozená s tímto svěřili, tuto její domněnku je třeba označit za naprosto naivní, představa, že by se jí někdo z nich (jako babičce obžalovaného) pohlavním stykem pochlubil, je až absurdní, tudíž výpověď této svědkyně závěr obžaloby, že k pohlavnímu styku mezi obžalovaným a poškozenou došlo, rozhodně nemůže vyvrátit. Pokud jde o lékařskou zprávu, ani tato nevyloučila eventualitu, že poškozená před vyšetřením již pohlavní styk měla. Soud tedy na tomto místě může hodnocení důkazů uzavřít s tím, že bylo bez pochybností prokázáno, že se poškozená výše uvedeným svědkyním sdělila pravdivé informace o tom, že pohlavní styk s obžalovaným již měla, ostatně k případnému nepravdivému tvrzení o tom rozhodně neměla žádný důvod, obzvláště za stavu, kdy s obžalovaným udržovala blízký citový vztah, který dokonce později vedl k tomu, že se k němu přestěhovala, změnila školu a s obžalovaným nyní žije, přičemž právě citovaná komunikace její sexuální zkušenosti s obžalovaným potvrzuje, a to včetně toho, že se jednalo o soulož, přičemž nešlo pouze o ojedinělý případ. Obžalovaný o tom, že nezletilá v předmětné době ještě nedovršila věk patnácti let, již od počátku jejich kontaktů prokazatelně věděl, ostatně sám to nepopíral a také se hájil tím, že do 15. roku věku poškozené neprovozovali žádný sex, neboť sám dobře ví, že takové jednání je trestně postižitelné. Jednání obžalovaného, které je popsáno ve výrokové části rozsudku, tak naplnilo všechny znaky zločinu pohlavního zneužití podle § 187 odstavec 1 trestního zákoníku, neboť obžalovaný vykonal opakovaně soulož s nezletilou, které v té době bylo teprve čtrnáct let, tedy s dítětem mladším

patnácti let, přičemž si byl tohoto jejího věku vědom. Obhájce poukázal na původní postup policejního orgánu v přípravném řízení, kdy tento nejprve věc pro podezření ze spáchání výše uvedeného činu odložil s odůvodněním, že nebyly zjištěny skutečnosti opravňující zahájit trestní stíhání vůči osobě obžalovaného. Takovéto rozhodnutí nemá po podání obžaloby pro hodnocení důkazů soudem žádný význam, navíc lze konstatovat, že uvedený postup policejního orgánu byl rozhodně předčasný. Pokud jde o popis skutkového děje včetně jeho časového vymezení, soud tento převzal z obžaloby, neboť na základě zaznamenané facebookové komunikace obžalovaného s poškozenou je zřejmé, kdy zhruba mělo k jejich sexuálním kontaktům docházet, byť přesné datum jednotlivých případů jejich pohlavních styků nelze samozřejmě přesně určit, což však není překážkou k vyslovení závěru soudu o vině obžalovaného. Společenská škodlivost jednání obžalovaného spočívá v porušení zákonem chráněného zájmu na důsledné ochraně osob mladších patnácti roků před útoky na jejich pohlavní nedotknutelnost.

11. Obhájce i státní zástupkyně požadovali v hlavním líčení vyslechnout ještě matku poškozené, ovšem soud od provedení tohoto důkazu s ohledem na výsledky již provedeního dokazování upustil, byť původně tuto k hlavnímu líčení sám předvolal. Tato svědkyně by se totiž mohla vyjádřit nanejvýše k informacím, které ji sdělila poškozená, sama nemohla mít žádné vlastní poznatky o jejím případném sexuálním styku s obžalovaným, navíc informace získané od poškozené soudu vylíčíly další dvě svědkyně. Obhájce argumentoval tím, že matka poškozené v přípravném řízení potvrzovala to, co uvádí právě obžalovaný, avšak tato však vyslechnuta v přípravném řízení přímo jako svědkyně nebyla, ovšem k obsahu podaného vysvětlení samozřejmě nelze přihlížet, navíc i z dalších poznatků soudu nevyplývalo, že matce poškozené by mohly být známy nějaké zásadní a nové skutečnosti významné pro rozhodnutí o vině obžalovaného. Soud proto návrhu na provedení tohoto důkazu nevyhověl, neboť ho považoval již za nadbytečný za stavu, kdy mohl na základě dalších provedených důkazů ve věci bez pochybností o obžalobě rozhodnout.
12. Při ukládání druhu trestu a stanovení jeho výměry soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchané trestné činnosti, jejím okolnostem, k poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možností jeho nápravy. K osobě obžalovaného bylo zjištěno, že v minulosti nebyl dosud soudně trestán a ani postižen pro přestupkové jednání, tudíž se jedná o dosud naprosto bezúhonného občana. Konkrétní závažnost spáchané trestné činnosti je dána jejími okolnostmi, přičemž je třeba zmínit, že poškozená byla v době spáchání trestného činu ve věku, který se již výrazně přiblížil hranici 15. roků, mezi obžalovaným a poškozenou vzniklo v průběhu času nepochybně silné a do dnešních dnů přetrvávající citové pouto, pokud se k němu poškozená dokonce přistěhovala a v současné době spolu žijí. Na poškozenou neměla spáchaná trestná činnost žádný negativní dopad ve smyslu způsobení traumat a následků na jejím fyzickém či duševním zdraví, ostatně evidentně měla o sexuální zážitky zájem. Nelze přehlédnout ani tu skutečnost, že mezi obžalovaným a poškozenou nebyl výrazný věkový rozdíl. Pokud jde o jeho pohnutku, je zřejmé, že se jednalo o vyústění citové náklonnosti obžalovaného k poškozené, nikoliv o ukojení zvrhlých sexuálních choutek zaměřených na dětské objekty. Je tedy evidentní, že v tomto případě bude postačovat ještě uložení mírného výchovného trestu, ostatně i státní zástupkyně navrhla uložit obžalovanému ještě podmíněný trest odnětí svobody v trvání 24 měsíců se stanovením zkušební doby v trvání dvou let. Soud je toho názoru, že s ohledem na konkrétní závažnost spáchané trestné činnosti bude skutečně postačovat uložení tohoto druhu trestu, ovšem ještě v nižší výměře, a to dokonce na dolní hranici zákonné sazby, tedy v trvání dvanácti měsíců, zároveň se stanovením kratší zkušební doby v trvání patnácti měsíců, neboť nebyly zjištěny žádné přitěžující okolnosti případu, které by snad vyžadovaly přísnější postih obžalovaného, zároveň není nutné do budoucna sledovat chování obžalovaného dlouhodobě, dle názoru soudu je totiž riziko recidivy u tohoto obžalovaného skutečně minimální. Takto uložený trest umožní soudu po přiměřenou dobu další sledování chování obžalovaného, v případě, že tento již povede řádný způsob života, zejména se nedopustí další trestné činnosti,

rozhodne o jeho osvědčení, v opačném případě může soud rozhodnout případně i o výkonu uloženého trestu. Záleží tedy výhradně na obžalovaném, zda svým dalším chováním přesvědčí soud o tom, že šlo v případě spáchané trestné činnosti pouze o mimořádný excés vybočující z jinak řádného způsobu jeho života a že výkon uloženého trestu za účelem ochrany společnosti u něho není nutný.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání.

Rozsudek může odvoláním napadnout:

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadnout odvoláním jen státní zástupce.

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného.

Odvolání se podává u soudu, proti jehož rozsudku směřuje (u Okresního soudu v Kladně), a to do osmi dnů od doručení opisu rozsudku.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě, nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle § 251 trestního řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

O odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Kladně rozhoduje nadřízený krajský soud - Krajský soud v Praze.

Kladno 25. května 2021

JUDr. Ivo Poštolka v. r.
předseda senátu